

Český telekomunikační úřad

se sídlem Sokolovská 219, Praha 9
poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025

TOTO ROZHODNUTÍ NABÝLO PRÁVNÍ

MOCI dne 13.9.2007

Český telekomunikační úřad
Odbor přezkoumávání rozhodnutí

Dne 9.10.07 Křehovce

Praha 11. září 2007

Čj. 52 288/2007-603

Rada Českého telekomunikačního úřadu (dále jen „Rada ČTÚ“) jako příslušný správní orgán podle § 107 odst. 8 písm. b) bodu 1. zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, na základě rozkladu ze dne 11. 7. 2007, podaného obchodní společností **Telefónica O2 Czech Republic, a.s.**, IČ: 601 93 336, se sídlem Za Brumlovkou 266/2, 140 22 Praha 4 - Michle, podle § 152 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, proti rozhodnutí předsedy Rady ČTÚ, čj. 50 725/2006/VIII. vyř., ze dne 25. 6. 2007, o návrhu spol. Telefónica O2 Czech Republic, a.s., ve věci sporu se společností Czech On Line, a.s., IČ: 630 80 150, se sídlem U Nákladového nádraží 8, 130 00 Praha 3, o správnosti výše vyúčtování ceny za propojení pro službu Tranzit k síti Internet poskytovanou spol. Czech On Line, a.s. v období od 1. 4. 2006 do 30. 4. 2006 společností Telefónica O2 Czech Republic, a.s., po projednání v rozkladové komisi Rady ČTÚ ustavené podle § 152 odst. 3 správního řádu, vydává toto

rozhodnutí:

- I. Podle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu se napadené rozhodnutí mění takto:
 - a) Cena za propojení pro službu Tranzit k síti Internet v období od 1. 4. 2006 do 30. 4. 2006, účtovaná společností Czech On Line, a.s. společností Telefónica O2 Czech Republic, a.s. ve výši 0,40 Kč/min. v silném provozu a ve výši 0,15 Kč/min. za slabý provoz daňovým dokladem č. 01-06-329006, je po právu.
 - b) Náhrada nákladů řízení před správním orgánem I. stupně se žádnému z účastníků nepřiznává.
- II. Nárok na náhradu nákladů řízení o rozkladu se žádnému z účastníků řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

Správní orgán obdržel dne 16. 8. 2006 vyjádření společnosti Telefónica O2 Czech Republic, a.s., (dále jen „TO2“), ke správnímu řízení vedenému pod čj. 36 098/2006-606, ve kterém uvádí, že uhradila společnosti Czech On Line, a.s. (dále jen „COL“) částku 6,325.554,38 Kč vč. DPH, která představuje nedoplatek ceny za propojení pro službu Tranzit k síti Internet, poskytovanou společností COL společnosti TO2 v období od 1. 4. 2006 do 30. 4. 2006. Protože však tváří na tom, že ze strany spol. COL byla uvedená částka fakturována neoprávněně, požaduje její vrácení a domáhá se toho, aby správní orgán rozhodl o povinnosti spol. COL uhradit spol. TO2 částku 6,325.554,38 Kč vč. DPH s úrokem z prodlení ve výši 0,05 % z uvedené částky za každý den prodlení ode dne 27. 7. 2006 do dne zaplacení.

Spol. TO2 dále svůj požadavek písemně doplnila vyjádřením ze dne 19. 9. 2006, kde uvádí, že dne 25. 8. 2006 uhradila spol. COL částku 145.487,75 Kč, tedy částku odpovídající výši úroku z prodlení, který spol. COL požadovala od spol. TO2 ve správním řízení čj. 36 098/2006-606. I nadále ale trvá na tom, že vyúčtování ceny za službu Tranzit k síti Internet bylo provedeno v nesprávné výši, a proto požaduje vrácení všech jí zaplacených částek.

Protože uvedená vyjádření spol. TO2 svým obsahem směřovala nad rámec projednávané věci, vyčlenil správní orgán tato podání k samostatnému projednání pod čj. 50 725/2006-606. Po posouzení jejich obsahu správní orgán dospěl k názoru, že pokud spol. TO2 požaduje vrácení peněžních částek, které zaplatila spol. COL, přestože jak uvádí, byly uvedené částky fakturovány neoprávněně, jedná se o uplatnění nároku na vydání bezdůvodného obohacení. V případě, že by správní orgán postupoval tak, jak je navrženo a rozhodl o vydání bezdůvodného obohacení, rozhodl by v rozporu se zákonem, protože požadavek spol. TO2 není sporem o povinnost stanovenou zákonem o elektronických komunikacích či na jeho základě. Proto správní orgán vydal dne 25. 9. 2006 usnesení čj. 50 725/2006-606, kterým podle § 43 odst. 1 písm. b) správního řádu věc odložil.

Proti tomuto usnesení o odložení věci podala spol. TO2 v zákonné lhůtě rozklad. V něm považuje názor správního orgánu I. stupně, že není oprávněn rozhodovat o vrácení neoprávněně účtovaných částek za zcela mylný a irelevantní a žádá aby správní orgán II. stupně, napadené usnesení v plném rozsahu zrušil a věc vrátil správnímu orgánu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí.

Rada ČTÚ, jako správní orgán II. stupně, svým rozhodnutím čj. 57 063/2006-603 napadené usnesení podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu zrušila a věc vrátila správnímu orgánu I. stupně k projednání a vydání rozhodnutí s tím, že správní orgán I. stupně postupoval správně, když podání spol. TO2 vyčlenil k samostatnému řízení a věc odložil. Zároveň Rada ČTÚ konstatovala, že z hlediska působnosti ČTÚ se správní orgán I. stupně s žádostí spol. TO2 vyčerpávajícím způsobem nevypořádal. Podáním se měl zabývat v širším kontextu, a to zejména z hlediska, zda je výše vyúčtování ceny za propojení pro službu Tranzit k síti Internet poskytovanou společností COL společností TO2 v období od 1. 4. 2006 do 30. 4. 2006, správná.

V rámci nového projednání věci spol. TO2, ve svém vyjádření, odkazuje na svá předchozí tvrzení a důkazy.

V nich spol. TO2 zejména uvádí, že s účinností od 23. 9. 2003 vydal ČTÚ cenové rozhodnutí č. 04/PROP/2003, kterým se stanoví způsob výpočtu cen za propojení veřejných pevných telekomunikačních sítí pro poskytování telekomunikačních služeb zprostředkování přístupu uživatelů ke službám sítě Internet prostřednictvím propojovacího bodu. Tímto cenovým rozhodnutím zároveň zrušil cenové rozhodnutí č. 03/PROP/2002 a z cenového rozhodnutí č. 07/PROP/2002 ponechal pouze ustanovení týkající se výše minimální ceny za propojení pro terminaci. Vzhledem k tomu, že se účastníci řízení při aplikaci způsobu výpočtu ceny za propojení dle článku 3 cenového rozhodnutí č. 04/PROP/2003 na předmětné ceně neshodli, vydal správní orgán v rámci správního řízení čj. 25 123/2003-610 ve věci uzavření Dodatku č. 12 ke Smlouvě o propojení telekomunikačních sítí ze dne 29. 10. 2001, kterým se mění její Dodatek č. 8, dne 9. 12. 2003 rozhodnutí, ve kterém spornou cenu stanovil. Svůj postup jasně vysvětlil v závěru odůvodnění tohoto rozhodnutí, ze kterého, podle názoru spol. TO2, jednoznačně vyplývá, že stanovil cenu minimální.

Vlastní způsob výpočtu předmětných cen za propojení, a to ani pro originaci, ani pro terminaci, dle názoru spol. TO2, ČTÚ v rámci řešení tohoto sporu nezměnil. Vydal ale s účinností od 25. 4. 2005 cenové rozhodnutí č. 05/PROP/2005, kterým se stanoví ceny za propojení pevných veřejných telekomunikačních sítí pro poskytování telekomunikačních služeb zprostředkování vytáčeného (komutovaného) přístupu uživatelů ke službám sítě Internet prostřednictvím propojovacího bodu. Tímto cenovým rozhodnutím stanovil ceny maximální pro originaci a ceny minimální pro terminaci, tj. za použití metodiky výpočtu cenového rozhodnutí č. 04/PROP/2003 změnil v rozhodnutí čj. 25 123/2003-610 aplikovanou minimální cenu a tím spor vyřešil. Tento názor spol. TO2, dle jejího vyjádření potvrdil

i správní orgán dopisem čj. 15 297/2006-611 ze dne 7. 4. 2006. Spol. TO2 se tedy domnívá, že dosud nařízená cena minimální byla cenovým rozhodnutím č. 05/PROP/2005 upravena. Dále má spol. TO2 za to, že pokud předmětná cena nebyla mezi účastníky řízení sjednána, ale byla stanovena správním orgánem (rozhodnutím čj. 25 123/2003-610), nelze pro její změnu aplikovat § 7 zákona o cenách (sjednat do tří měsíců), ale je nutno novou cenu uplatnit již od data účinnosti příslušného cenového rozhodnutí, tj. do 25. 4. 2005. To spol. TO2 také učinila a s ohledem na uvedené skutečnosti je přesvědčena, že postupovala v souladu s rozhodnutím správního orgánu a s výsledky správním orgánem paralelně řešeného cenového sporu a její požadavek na účtování minimálních cen za propojení pro služby zprostředkování vytáčeného (komutovaného) přístupu uživatelů ke službám sítě Internet, v období od 1. 5. 2006 do 31. 5. 2006 podle cenového rozhodnutí č. 05/PROP/2005, je oprávněný.

Spol. TO2 dále namítá, že pokud správní orgán v dopise čj. 15 297/2006-611 ze dne 7. 4. 2006 uvádí, že cenový spor považuje vydáním cenového rozhodnutí č. 05/PROP/2005 za vyřešený, měl by toto zohlednit i v případě řešení konkrétního cenového sporu, což nečiní.

Spol. COL se v rámci nového projednání věci se všemi dosud shromážděnými podklady pro rozhodnutí seznámila dne 6. 4. 2007 a uvedla, že k vedenému správnímu řízení nemá žádné další připomínky.

V minulých vyjádřeních spol. COL k předmětu sporu zejména uvádí, že rozhodnutí ČTÚ, čj. 25 123/2003-610, ze dne 9. 12. 2003, které bylo vydáno ve věci změny Dodatku č. 8 ke Smlouvě o propojení telekomunikačních sítí pro službu zprostředkování přístupu ke službám sítě Internet mezi spol. TO2 a spol. COL, stanoví v části I. bodu 8 výroku, že cena aplikovaná na službu Tranzit k síti Internet poskytovanou spol. COL za tranzit Internetového volání v síti spol. COL, hrazená společností Telefónica společností COL, je stanovena dle čl. 6 cenového rozhodnutí č. 04/PROP/2003 a má být účtována v silném provozu 0,40 Kč/min a ve slabém provozu 0,15 Kč/min. Podle názoru spol. COL nelze dovozovat spojitost tohoto rozhodnutí o propojení s dodatečnou změnou cenové regulace, pokud tak toto rozhodnutí výslovně nestanoví. Rozhodnutí o propojení pevně určuje výši cen tím, že doplňuje tabulku s cenami do Dodatku č. 8. Proto vydání cenového rozhodnutí č. 05/PROP/2005 nemá podle názoru spol. COL na ceny stanovené v Dodatku č. 8 jiný vliv než ten, který plyne z § 7 odst. 1 zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, tj. pokud by pro smlouvu platily ceny, které by byly v rozporu s úředně stanovenými cenami, smluvní strany jsou

v takovém případě povinny sjednat ceny odpovídající novým úředně stanoveným cenám tak, aby vstoupily v platnost do 3 měsíců od účinnosti rozhodnutí o úředně stanovených cenách.

Spol. TO2 na vyjádření spol. COL namítá, že tato zcela opomíjí existenci cenového sporu mezi oběma stranami, který vedl k vydání cenového rozhodnutí č. 05/PROP/2005. Dále odkazuje na přechodné ustanovení cenového rozhodnutí č. 04/PROP/2003, které čl. 6 dočasně zachovalo platnost minimálních cen za terminaci, stanovených cenovým rozhodnutím č. 07/PROP/2002 do doby, než tyto ceny budou nahrazeny cenami dohodnutými resp. stanovenými podle cenového rozhodnutí č. 04/PROP/2003. Podle spol. TO2 existence cenového sporu ve vazbě na dočasnou platnost cen podle cenového rozhodnutí č. 07/PROP/2002 a vydání cenového rozhodnutí č. 05/PROP/2005 je právně relevantním důvodem pro aplikaci nových minimálních cen.

Dne 25. 6. 2007 vydal předseda Rady ČTÚ, správní orgán I. stupně, rozhodnutí, čj. 50 725/2006-606/VIII.vyř., s tím, že výše vyúčtování ceny za propojení pro službu Tranzit k síti Internet, poskytovanou společností COL společností TO2 v období od 1. 4. 2006 do 30. 4. 2006, podle daňového dokladu č. 01-06-329006 vystaveného společností COL společností TO2 na částku 9,393.188,50 Kč vč. DPH ze dne 11. 5. 2006, je oprávněná. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Své rozhodnutí odůvodňuje správní orgán I. stupně tím, že při posuzování návrhu vycházel z přesvědčení, že jeho pravomoc k rozhodnutí o dotčeném návrhu vyplývá ze skutečnosti, že jde o spor, který se týká otázky správnosti účtované ceny, tedy povinnosti spol. TO2 hradit za poskytnutou službu cenu, jak vyplývá z ustanovení § 64 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích, který stanovuje povinnost uhradit za poskytnutou službu cenu ve výši platné v době poskytnutí této služby.

Kromě návrhu, vyjádření účastníků a k nim přiložených listin, vycházel správní orgán I. stupně při rozhodování o správnosti výše vyúčtované ceny za službu Tranzit k síti Internet, především ze znění smlouvy o propojení uzavřené mezi účastníky řízení, z obsahu dodatků k této smlouvě a také z předpisů, které upravují výši a strukturu cen za propojení telekomunikačních sítí.

Po přezkoumání veškerých podkladů správního řízení správní orgán I. stupně konstatoval, že dne 21. 5. 2002 nabylo účinnosti cenové rozhodnutí č. 03/PROP/2002, kterým se stanoví způsob výpočtu cen za propojení veřejných pevných telekomunikačních sítí pro poskytování telekomunikačních služeb, zprostředkování přístupu uživatelů ke službám sítě Internet prostřednictvím propojovacího bodu a minimální ceny za propojení

veřejných pevných telekomunikačních sítí pro poskytování telekomunikačních služeb zprostředkování přístupu ke službám sítě Internet prostřednictvím propojovacího bodu. Toto cenové rozhodnutí bylo změněno cenovým rozhodnutím č. 07/PROP/2002 tak, že se stanovují nové minimální ceny za propojení v I. a II. časovém pásmu. Cenové rozhodnutí č. 03/PROP/2002 ze dne 21. 5. 2002, ve znění cenového rozhodnutí č. 07/PROP/2002 ze dne 3. 9. 2002, bylo nahrazeno cenovým rozhodnutím č. 04/PROP/2003 ze dne 23. 9. 2003, které stanovilo způsob výpočtu cen za propojení veřejných pevných telekomunikačních sítí pro poskytování telekomunikačních služeb zprostředkování přístupu uživatelů ke službám sítě Internet prostřednictvím propojovacího bodu. Dále v čl. 6 – přechodná ustanovení určilo, že minimální ceny stanovené v cenovém rozhodnutí č. 07/PROP/2002 zůstávají v platnosti do doby, než budou nahrazeny cenami dohodnutými, resp. stanovenými podle tohoto cenového rozhodnutí. Cenové rozhodnutí č. 05/PROP/2005 ze dne 22. 4. 2005 stanovilo minimální ceny této služby, a to nižší, ve výši 0,09 Kč/min pro silný provoz a 0,03 Kč/min pro slabý provoz.

Účastníci řízení uzavřeli dne 29. 10. 2001 Smlouvu o propojení telekomunikačních sítí. Pravomocným rozhodnutím ČTÚ čj. 25 123/2003-610 ze dne 9. 12. 2003 byl změněn Dodatek č. 8 k této smlouvě upravující službu Tranzit k síti Internet. Toto rozhodnutí mimo jiné upravovalo i cenu za službu zprostředkování přístupu ke službám sítě Internet. V bodě 8 části I. výroku tohoto rozhodnutí je stanovena cena za předmětnou službu, kterou je spol. Telefónica povinna platit spol. COL. Tato cena je stanovena podle článku 6 cenového rozhodnutí ČTÚ č. 04/PROP/2003 tak, že spol. Telefónica má hradit spol. COL cenu za propojení ve výši určené pevnou částkou 0,40 Kč/min pro silný provoz a pevnou částkou 0,15 Kč/min pro slabý provoz. Tímto rozhodnutím byla nahrazena vůle smluvních stran a dohoda o ceně, resp. její výši. Podle výroku III. tohoto rozhodnutí byli účastníci povinni tyto změny realizovat od oznámení tohoto rozhodnutí.

Protože ceny stanovené rozhodnutím správního orgánu ze dne 9. 12. 2003 nejsou v rozporu s cenami regulovanými cenovým rozhodnutím č. 05/PROP/2005, nevyplývá pro účastníky řízení povinnost tyto ceny uvést s ním do souladu. Výrok uvedeného rozhodnutí, kterým byl nahrazen Dodatek č. 8, také neobsahuje žádné ustanovení, ze kterého by bylo možné dovozovat možnost změny v něm stanovené ceny v závislosti na vývoji regulace cen cenovými rozhodnutími bez jakékoliv předchozí dohody stran.

Protože spol. TO2 správnímu orgánu nepředložila žádný doklad o tom, že se spol. COL uzavřela dohodu, že ceny za službu Tranzit k síti Internet poskytovanou společností

COL společnosti TO2 upraví podle cenového rozhodnutí č. 05/PROP/2005 ke dni účinnosti tohoto cenového rozhodnutí, tj. ke dni 25. 4. 2005, a účastníci řízení se nedohodli na jiném datu uplatnění cen podle tohoto cenového rozhodnutí, má správní orgán I. stupně za to, že požadavek spol. TO2 účtovat minimální ceny za propojení pro služby zprostředkování vytáčeného přístupu uživatelů ke službám sítě Internet podle cenového rozhodnutí č. 05/PROP/2005 od jeho účinnosti, tj. od 25. 4. 2005, není oprávněný.

Námítku spol. TO2, že správní orgán řešil cenový spor paralelně podle zákona o cenách a jeho řešením bylo vydání cenového rozhodnutí č. 05/PROP/2005, správní orgán I. stupně neakceptoval. Cenové rozhodnutí jako nástroj cenové regulace působí na dohody o ceně tak, že tyto musí být uvedeny do souladu s takovým cenovým rozhodnutím nebo s ním musí být v souladu při jejich sjednávání. Účinkem cenového rozhodnutí však není konstituování dohody o ceně mezi konkrétními subjekty.

Názor Rady ČTÚ, správního orgánu II. stupně, vyjádřený ve výše uvedeném rozhodnutí čj. 55 602/2006-603 ze dne 19. 1. 2007, podle kterého měl být návrh posouzen v širším kontextu a správní orgán I. stupně se tak měl zabývat i otázkou, zda výše částek ve sporných vyúčtováních je správná, si pak vyložil správní orgán I. stupně tak, že má být posuzováno, zda byla dotčená vyúčtování, resp. částky v nich uvedené, vystavena po právu, tj. zejména v souladu se vzájemnými ujednáními mezi účastníky řízení. Správní orgán se tak nezabýval otázkou, zda výše nároku byla vypočítána přesně tak, kolik straně, která vystavila dotčená vyúčtování, náleželo, ale zda výše tohoto nároku byla v souladu s tím, co strana byla oprávněna požadovat (tj. mohla požadovat i méně, přičemž správnímu orgánu nepřísluší rozhodovat, proč žádala méně než mohla).

Vzhledem k tomu, že ze spisového materiálu nevyplývá, že by spol. COL, tedy účastníkovi, který měl ve věci plný úspěch, vznikly náklady řízení a spol. TO2 neměla ve věci úspěch, náhrada nákladů řízení se žádné ze stran správním orgánem I. stupně nepřiznává.

Proti uvedenému usnesení podala spol. TO2 v zákonem stanovené lhůtě rozklad. V něm trvá na všech svých tvrzeních a důkazech, které předložila v předchozím průběhu správního řízení. Zejména pak namítá, že spor o výši vyúčtování předmětné služby správní orgán vydáním rozhodnutí čj. 25 123/2003-610, nevyřešil a jak sám v odůvodnění uvedl dále se jím paralelně zabýval. Se značným časovým zpožděním vydal cenové rozhodnutí č. 05/PROP/2005 a následně spol. TO2 tento krok prezentoval jako vyřešení zmíněného sporu (viz kopie dopisu ČTÚ ze dne 7. 4. 2006, čj. 15297/2006-611). Přes tento prokázaný fakt v odůvodnění rozhodnutí námítku spol. TO2 odmítá a popírá tak zákonnost postupu

odboru cenové regulace, který vyřešení sporu spol. TO2 jednoznačně sdělil a tím jasně určil, jak má spol. TO2 v této věci dál postupovat. Vyúčtování ceny za službu Přístupu ke službám sítě Internet, poskytovanou společností COL společností TO2 v období od 1. 4. 2006 do 30. 4. 2006 pak podle spol. TO2 oprávněné není.

Spol. COL ve vyjádření k rozkladu odkazuje na svá předchozí tvrzení, na kterých trvá a argumentaci spol. TO2 považuje za irelevantní. Její námitku, že správní orgán nevyřešil rozhodnutím, čj. 25 123/2003-610, předmět sporu toho řízení, považuje spol. COL za bezvýznamnou. Rozhodnutí čj. 25 123/2003-610 bylo vydáno v jiném řízení a ohledně jiného sporu. Výše vyúčtované ceny vycházela z tohoto pravomocného rozhodnutí a byla absolutně v souladu s cenovými rozhodnutími č. 07/PROP/2002, č. 04/PROP/2003 a č. 05/PROP/2005.

Předseda Rady ČTÚ neshledal důvod pro postup podle ustanovení § 87 správního řádu (autoremedura) a v souladu s § 88 odst. 1 správního řádu postoupil věc k rozhodnutí odvolacímu orgánu. Podle § 107 odst. 8 písm. b) bodu 1. zákona o elektronických komunikacích o opravných prostředcích proti rozhodnutím vydaným předsedou Rady ČTÚ rozhoduje Rada ČTÚ. Tato přezkoumala soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy a rovněž tak jeho správnost, z hlediska námitek obou účastníků. Dále pak i z hlediska naplnění právních a věcných závěrů vyslovených Radou ČTÚ v souvislosti s důvody zrušení prvostupňového usnesení ze dne 25. 9. 2006, čj. 50 725/2006-606.

Na prvním místě je třeba konstatovat, že nelze přistoupit na argument společnosti TO2, podle něhož cenovým rozhodnutím č. 05/PROP/2005 došlo automaticky ke změně ceny služby. V tomto cenovém rozhodnutí byly stanoveny pouze nové (nižší) minimální ceny služby. Ceny stanovené tímto cenovým rozhodnutím nebyly cenami pevnými, od kterých se podle § 5 zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, nelze odchýlit. Toto cenové rozhodnutí pouze nově vymezilo rámec pro stanovení cen, ať již dohodou stran, nebo jiným zákonem předvídaným způsobem.

Neexistuje důvod proč by měly být ceny automaticky sníženy na hladinu minimálních cen stanovenou novým cenovým rozhodnutím. Stanovení minimálních cen určuje ve smyslu § 5 odst. 4 zákona o cenách pouze spodní hranici cen, kterou nelze snížit. Ve výroku rozhodnutí čj. 25 123/2003-610, kterým byl nahrazen Dodatek č.8, byly ceny určeny pevnou částkou, nikoli ve vazbě na výši minimálních cen stanovenou cenovým rozhodnutím. Skutečnost, že takto stanovená pevná částka byla v době vydání zmíněného rozhodnutí zároveň částkou minimální na věci nic nemění, neboť pevná vazba na hladinu minimálních cen z rozhodnutí nijak nevyplývá.

Cena určená v rozhodnutí čj. 25 123/2003-610 byla určena v souladu s cenovým rozhodnutím č. 04/PROP/2003. Na základě tohoto rozhodnutí společností COL uplatňovaná cena je pak zároveň vyšší než minimální cena stanovená cenovým rozhodnutím č. 05/PROP/2005 a je proto s tímto cenovým rozhodnutím plně slučitelná.

Je třeba dodat, že zákonem o cenách předvídaným následkem vydání cenového rozhodnutí, není bezprostřední, ex lege působící změna uzavřené smlouvy (viz § 7 a v návaznosti na něj § 15 a násl. zákona o cenách), respektive změna dohodnuté ceny.

Podle § 7 odst. 1 zákona o cenách platí, že v případě, že pro smlouvy platí ceny, které jsou v rozporu s úředně stanovenými cenami podle § 5 nebo s věcným usměrňováním cen uplatněným podle § 6 po vzniku smluv, jsou smluvní strany povinny sjednat ceny odpovídající novým úředně stanoveným cenám nebo uplatněnému způsobu věcného usměrňování cen tak, aby vstoupily v platnost nejpozději do tří měsíců od účinnosti rozhodnutí o úředně stanovených cenách nebo o věcném usměrňování cen.

Ani z rozhodnutí čj. 25 123/2003-610, ani z jiného Radě ČTÚ známého právně relevantního materiálu nevyplývá, že by pro daný případ měl platit jiný než výše uvedený a kogentním ustanovením § 7 odst. 1 zákona o cenách předvídaný postup.

Cenové rozhodnutí č. 05/PROP/2005 není a nemůže být s to bez dalšího změnit určenou cenu služby. Navíc je třeba opět zdůraznit, že ceny stanovené v Dodatku č. 8 smlouvy o propojení nejsou s cenovým rozhodnutím č. 05/PROP/2005 v rozporu a není proto ani nutné je této regulaci přizpůsobovat.

Rada ČTÚ se plně ztotožňuje s názorem předsedy Rady ČTÚ vyjádřeným v napadeném rozhodnutí, kde předseda Rady konstatuje, že cenové rozhodnutí jako nástroj cenové regulace působí na dohody o ceně (pouze) tak, že tyto musí být uvedeny do souladu s takovým cenovým rozhodnutím, nebo s ním musí být v souladu při jejich sjednávání. Účinkem cenového rozhodnutí však není konstituování dohody o ceně mezi konkrétními subjekty.

Rozhodnutí ČTÚ čj. 25 123/2003-610 nahradilo některá ustanovení Dodatku č. 8 ke smlouvě o propojení telekomunikačních sítí ze dne 29. 10. 2001 uzavřené mezi odpůrcem a navrhovatelem, ve znění Dodatku č. 10 týkajícího se služby Transit k síti Internet, a to včetně ceny za poskytování služby k síti Internet. Tímto způsobem byla určena i cena dané služby. Tato cena nebyla dohodou stran ani jiným právně relevantním způsobem změněna a představuje tak dosud platnou cenu za poskytování dané služby.

Vzhledem ke skutečnosti, že společnost COL vystavila sporné vyúčtování v souladu s takto stanovenou cenou, je možno výši vyúčtování ceny za službu Transit k síti Internet, poskytovanou společností COL společnosti TO2 v období od 1. 4. 2006 do 30. 4. 2006, označit za zcela oprávněnou.

Rada ČTÚ na základě všech výše uvedených skutečností vyslovuje souhlas s právními i skutkovými závěry předsedy Rady ČTÚ. Nad rámec výše uvedeného nicméně konstatuje, že podstata sporu, se v daném případě pohybuje především v rovině spočívající v určení, zda je společnost COL oprávněna účtovat ceny za propojení pro služby zprostředkování vytáčeného přístupu uživatelů ke službám sítě Internet ve výši 0,40 Kč/min. v silném provozu a 0,15 Kč/min. v slabém provozu, či ve výši minimální ceny za propojení pro služby zprostředkování vytáčeného přístupu uživatelů ke službám sítě Internet podle cenového rozhodnutí č. 05/PROP/2005. Meritem sporu tak není určení konkrétní správné výše vyúčtování poskytnutých služeb, neboť spornou je v daném případě v první řadě již sama cena za propojení. Z tohoto důvodu považovala Rada ČTÚ za nezbytné formulačně upravit výrok rozhodnutí předsedy Rady ČTÚ ve smyslu výše uvedené úvahy.

Radě ČTÚ není známa a ani ze spisového materiálu nevyplývá skutečnost, že by společností COL, coby straně, která měla v řízení plný úspěch, vznikly v rámci řízení o rozkladu náklady řízení, z tohoto důvodu se náhrada nákladů rozkladového řízení nepřiznává.

S odkazem na výše uvedené a po posouzení daného případu Rada ČTÚ na základě svého oprávnění podle § 107 odst. 8 písm. b) bodu 1 zákona o elektronických komunikacích rozhodla tak, jak je uvedeno ve výroku.

Poučení:

Proti rozhodnutí Rady ČTÚ není opravný prostředek přípustný.

Za Radu Českého telekomunikačního úřadu:

PhDr. Pavel Dvořák, CSc.
předseda Rady

Českého telekomunikačního úřadu